

Comuna Beliş

JUDEȚUL CLUJ

Weekend la Biserica scufundata din Belis

2007-10-05 00:00:00

Nu-i roman mai cu spirit de aventura sa nu-si doreasca o tura in insulele Seychelles, unde te scufunzi cu o bucata de carne de vita in harpon si hranesti rechini mici si blanzi ca niste mati. Putini au bani de insule, insa nu e neaparat sa scrie pe tine mogul ca sa-ti inmoi sosetele din neopren in locuri unice. De pilda, la Biserica scufundata din Belis, judetul Cluj, dupa niste ploii sanatoase, cand lacul nu bate spre secare. Iar acuma in octombrie e chiar o provocare, ca apa se face rece.

de Calina BERCEANU

*Casele cocotate pe damburi au facut loc lacului de acumulare

*Ruinele ies de sub ape si se lasa fotografiate

Nu-i roman mai cu spirit de aventura sa nu-si doreasca o tura in insulele Seychelles, unde te scufunzi cu o bucata de carne de vita in harpon si hranesti rechini mici si blanzi ca niste mati. Putini au bani de insule, insa nu e neaparat sa scrie pe tine mogul ca sa-ti inmoi sosetele din neopren in locuri unice.

De pilda, la Biserica scufundata din Belis, judetul Cluj, dupa niste ploii sanatoase, cand lacul nu bate spre secare. Iar acuma in octombrie e chiar o provocare, ca apa se face rece. Si nu-i nici un bai daca ti se face pielea de gaina, ca ai in jur proprietari de pensiuni care-ti trag porci la gratar pana-ti creste inima la loc. Mai ales ca nu esti scafandru incepator - nici nu e recomandata biserica pentru novici.

Ruine decolorate de soare

Biserica, la care ajungi din Cluj-Napoca mergand spre Huedin pe E 60 si apoi cotind spre Belis vreo 25 de kilometri, a ramas singura in vale prin anii 60, cand casele au fost cocotate pe damburi, spre a face loc unui lac de acumulare. In verile secetoase, ruinele constructiei de secol 14 ies de sub ape complet si se lasa decolorate de soare si pozate de turisti, ca oricum altceva de facut mai bun n-au.

Cand e inundata pana-n varf, ca sa-i afli fundatia o cauti pe la 30 de metri, cu o oaie, doua pe tine sa-ti tina de cald, ca apa e ca gheata. Si o lanterna puternica, deoarece mai jos de 15 metri adancime, unde vizibilitatea ajunge in zilele bune la cinci metri, unde devin vinete.

Placinte cu branza ca in Apuseni

Intors la lumina, realizezi ca locul mare si gol din mijlocul fiintei tale

e stomacul. Indrepti barca spre statiunea Fantanele - Belis si cauti o gustare. Nerecomandat restaurantul, ca bucataria e slaba si pana vin ospatarii albesti. Daca ti s-au dezlipit narile dupa excursia in adancuri, le folosesti si te indruma ele. Urci spre sat si gasesti de unde vine bucuria. Ca oare ce poti gasi acasa, la cate-un localnic, in afara de odai curate, dulai cat niste vitei care ti se-aseaza la picioare si cate-o icoana? Ciorbe gatite cu drag, din tot ce misca si prin gospodarii (exclus caini si pisici), facute fara economie la smantana, patrunjel si daraburi de carne, tocanite cu galusti si niste placinte cu branza sau mere care ele singure sunt un motiv sa tragi o fuga pana-n Apuseni. Si povesti despre Biserica scufundata, numai bune de luat in cap cand il asezi in perna...

calina.berceanu@gandul.info